

Každý z nás potřebuje někam patřit. Idea kultury neslyšících, které jsme zasvětili naší práci, není pouhým abstraktním konstruktem, tvoří reálný referenční rámec pro smysluplnou orientaci ve světě ticha. Neslyšícím umožňuje náležet do jednoho z mnoha lidských společenství s bohatou historií, jedinečným jazykem a společně sdílenými zkušenostmi, vzory chování, hodnotami a idejemi. Kultura neslyšící spojuje v budoucích cílech, poutá je k dědictví minulosti a především dává smysl jejich existenci v současném světě. V rámci kultury mohou neslyšící existovat jako lidé a necítit se jen jako „nepovedení“ slyšící. Koncept kultury neslyšících nově nabyl na významu v souvislosti s rozvojem metod genetického inženýrství. Genové „opravy“ neslyšících dětí jsou vážnou a reálnou hrozbou pro neslyšící komunity a znakové jazyky po celém světě. V boji s eugenikou se stala kultura neslyšících mocnou zbraní – alternativní pohled na fyzické postižení vnesl do lékařského prostředí mnoho etických otázek. Situace neslyšícím nepřeje ani v oblasti chirurgie – rehabilitační programy, jež následují kochleární implantaci silně připomínají oralistické metody z přelomu 19. a 20. století a často zcela vylučují používání znakového jazyka. Zatímco u slyšících dětí je bilingválnost vnímána jako pozitivní a žádoucí jev, neslyšícím dětem s kochleárními implantáty je odpírána.